

column

bijvoorbeeld aan een geveerd oppervlak als informatiedrager. En die verf kan ook nog eens uit puur natuurlijke materialen worden geproduceerd. Er is nog zo veel te ontdekken.” Revinh praat aanstekelijk over de mogelijkheden die er liggen na het groene onderwijs. “Gek genoeg heb ik veel projecten uitgevoerd voor ondernemingen, overheden en zorginstellingen, maar nog niet voor het onderwijs. Terwijl veel van mijn werkzaamheden het karakter heb-

“Het groene onderwijs biedt veel perspectief voor de nieuwe generatie scholieren.”

ben van kennisoverdracht. De visie die ik heb op het groene onderwijs is dat zij de integralere aanpak dienen door te zetten en de kruisverbanden met andere opleidingen moeten opzoeken. Op deze manier versterk je de bovengenoemde ontwikkelingen en kansen voor het opzetten van totaal nieuwe sectoren. Het is toch fantastisch indien een industrieel ontwerper en een groenteteler samen ontdekken hoe het afdekvilt van de groenten na het seizoen biologisch afbreekt, zodat deze mest vormt voor het volgende seizoen?” ■

kaka-iiigee

Esther Wouters is projectleider van Kies Kleur in Groen en werkt bij Aequor. Ze woont met haar gezin in Amsterdam. In haar column laat zij haar licht schijnen over zaken die haar bezig houden.

De toekomst van de monoculturen

Diversiteit. Kunnen we het woord na deze zomer nog gebruiken zonder dat onze gesprekspartner met een blik van ‘doe jij daar nog aan’ subtiel overschakelt op een ander onderwerp? Het leek wel of er een geheime samenzwering aan te pas was gekomen om het diversiteitsideaal in korte tijd een paar flinke tikken uit te delen.

Eerst Dronkers, die in juni alle serieuze kranten haalde met zijn onderzoeksconclusie dat gemengde scholen niet goed zijn voor de onderwijsprestaties op gebied van lezen. Ook merkte hij nog fijntjes op dat allochtone leerlingen afkomstig uit islamitische landen volgens zijn onderzoek duidelijk lager scoren dan alle andere groepen leerlingen. Dit leek Dronkers alleen maar te verklaren uit de Islam zelf. Inspireerde hij Leo Prick, of had deze een andere aanleiding om op de drempel van het zomerreces nog even uit te pakken? Al die extra aandacht voor allochtone studenten in het hbo is volkomen overbodig, foeterde hij een halve pagina lang in het NRC. Het leek Prick nogal voor de hand liggen voor wie al die extra inspanningen vooral bevorderlijk zijn: de welzijnswerkers die het diversiteitsprobleem opblazen. Alsof hij een slagende rechtse formatie met gedoogsteun van de PVV voorvoelde.

Ineens werd voor mij het toekomstbeeld van de heren duidelijk. Ja. Zo zou het worden. Homogene klassen. Nederlandse leerlingen bij Nederlandse leerlingen, nee, zelfs per regio. Dus geen Groningers bij Friezen. Afrikanen groeperen we naar hun tweede taal, Engels hetzij Frans. Je moet wàt. Dan Chinezen bij Chinezen en bijvoorbeeld niet bij Japanners, want cultureel is dat een heel ander verhaal. En de hoofdkwestie: zet alle Islamitische leerlingen voortaan bij elkaar – uit welk land dan ook. Zo leren ze in hun homogene klas tenminste nog een beetje lezen, zonder andere leerlingen teveel te hinderen. Geen Islamitisch onderwijs natuurlijk. Nee, die tijd zal goed besteed worden aan de voorbereiding op hun toekomst in het Nederlandse bedrijfsleven. Lekker veel over lezen. Over het belang van de klok, over vrijdagmiddagborrels, verjaardagen, de kosten van etentjes splitsen, samenwerken met collega’s uit verschillende culturen. Hoe je dat ook noemt, geen diversiteitbeleid. Hun leestip aan de leerlingen? ‘Lezend leren samenwerken met andere monoculturen’.

Esther Wouters

N.B.: De artikelen over het onderzoek van Dronkers en van Leo Prick zijn na te lezen op de website van Kies Kleur in Groen. Kijk bij actueel -> artikelen.